

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. rožnika 1915.

Leto XVI.

Pomladanska.

Modro nebo,
zelen log,
v polje cvetoče
stopil je Bog.

Poljske cvetice,
božje oči,
pogled njih vzpenja
v zlate se dni.

Gora, dolina —
polna življenja
in hrepenenja
v daljo strmi.

Misel otožna
šla je na tuje,
zemlja in nebes
vriska, piruje . . .

Svatje — ptički
pesem pojo,
cvetke — družice
venec pleto.

Solnce in pomlad:
ženin — nevesta;
v halji blesteči
k svatbi gresta . . .

Zlata pesta,
viharna kolesa —
z njimi peljimo se
v sveta nebesa . . .

Fran Žgur.

